

at fortælle Folk, at ved at gaa ind i denne Kasse fik de mindre Byrder, end hvis de gik ind i en statsanerkendt Arbejdsløsheds-kasse. Naar en saadan lille Gruppe af Folk, som anser sig for fine til at staa i en almindelig Arbejdsløsheds-kasse, søger at faa Medlemmer ved at prale med, at de kan administrere med mindre Beløb end de statsanerkendte Kasser, og af den Grund kører fast, synes jeg, det er temmelig stærkt at gøre det til et stort socialt Spørgsmaal. Jeg vil derfor uden i øvrigt at gøre Funktionærspørgsmaalet til et ringe Spørgsmaal henstille, at man i alt Fald ikke puster det Spørgsmaal, dette Andragende rejser, op til at være noget i Retning af selve Funktionærspørgsmaalet. Det er og bliver ikke andet end en ganske lille Klat Mennesker, der har troet, at de kunde lave noget, der var bedre end de statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser, og som da er kørt fast til Sorg for dem og de særlige Arbejdsgiverinteresser, der staar bagved dem. Det kan og skal ikke være noget Samfundsspørgsmaal.

Dahlgaard: Jeg vil gerne vedrørende dette Spørgsmaal om Funktionærerne sige, at jeg tror, at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og ligesaa den sidste ærede Taler skulde holde sig til den ene Kendsgerning, at de Funktionærer, her er Tale om, og som har søgt at hjælpe sig selv gennem Arbejdsledighedskasser, er Mennesker, der er lige saa ulykkeligt stillede som mange af dem, som de ærede Medlemmer med Rette paakalder vor Bistand til at hjælpe. Det, tror jeg, er det væsentlige i denne Sag i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Kragh strømmede jo ogsaa i Dag over af Sympati og Velvillie paa dette Omraade. Heroverfor fastholder jeg mit Standpunkt, at dette er overordentlig billigt, naar det ikke skal indløses med Handling. Jeg mindes en Gang, da det ærede Medlem havde Lejlighed til at imødekomme denne Funktionærstand, som hjalp sig selv, og som det ærede Medlem nu taler rørt om. Det ærede Medlem har som Indenrigsminister været i den Situation, at Socialraadets Funktionærudvalg anmodede ham om i den Lovgivning, som skulde gennemføres i 1924, at søge anerkendt den Selvhjælpsbestræbelse, som det ærede Medlem taler rørt om

i Dag. Saa vidt jeg ved, fik de paagældende Funktionærer ikke anden Meddelelse, end at det ærede Medlem Hr. Kragh som Minister ikke havde videre at foretage i Sagen. Derfor fastholder jeg, at det er overordentlig billigt med den megen Sympati. Men jeg er overbevist om, at det ærede Medlem Hr. Kragh ogsaa selv ved, at man ikke bliver fed af Sympati alene.

Det ærede Medlem Hr. Kragh frem-satte jo paa sædvanlig Vis en Række personlige Bemærkninger overfor mig. Det skulde han lade være med, fordi det interesserer ikke Tinget, da Tinget jo kender det ærede Medlems Følelser overfor mig, og det interesserer heller ikke mig; altsaa er disse Bemærkninger overflødige og fuldkommen formaalsløse. Og da der er almindelig Enighed i Tinget om, at det ærede Medlems Taler er lange nok i Forvejen, bør han spare sig disse personlige Bemærkninger.

Det ærede Medlem talte om, at i den Skrivelse, der forelaa for Udvalget angaaende de nødlidende Kasser, meddeltes det, at i den nærmeste Fremtid kunde det ventes, at 7—8 Kasser kunde komme i økonomiske Vanskeligheder, men, siger det ærede Medlem da, siden er der gaaet en Maaned, og kun een af dem er kommet i økonomiske Vanskeligheder i den Tid; og deraf synes det ærede Medlem at slutte, at dette er en Grund mindre til at komme dem til Hjælp. Alle andre vilde slutte modsat, de vilde sige: Der er gaaet en Maaned siden, og i den Maaned har allerede een Kasse maattet kræve Hjælp; derfor er der saa meget mere Grund til at hjælpe nu end paa det paagældende Tidspunkt. Det er det, Flertallet her i Tinget har indset, og derfor har det stillet det Forslag, her er Tale om, som aldeles ikke gaar ud paa at kaste Statens Penge i Grams, men paa at stille til Raadighed for Ministeren disse Penge, som han kun kan anvende i det Øjeblik, Kasserne er nødlidende.

Naar det ærede Medlem paa Grundlag heraf med et vist Formaal ønsker at fremstille det saaledes, at Vedtagelsen af dette Lovforslag er et Udtryk for den Ødselhed, hvormed Folketingets Flertal behandler disse Sager, saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg tror, han skulde tænke en Smule tilbage paa sin egen Ministertid, da